

[Jørgen Tved]

Nu ved jeg godt, at man har det svært hos Vorherres repræsentanter. Det kan være vanskeligt at få sammenhæng mellem den religion, som de står for, og den politik, som de er knyttet til i firkløverregeringen. Det kan være vanskeligt både at blæse og at have mel i munden, og det kan man altså heller ikke klare i Kristeligt Folkeparti. Derfor fik vi noget florumvunden snak om, at nogle arbejdsløse måske snylter på a-kassesystemet, for det var vel også det, der lå i bemærkningerne om, at de faktisk ikke ønskede at være til rådighed for arbejdsmarkedet, om, at de var tilfredse med den a-kasseunderstøttelse, de modtog. Det kan somme tider være svært at tyde, hvad der egentlig er meningen med Kristeligt Folkeparti.

Jeg troede ellers, at man havde nået bunden for sølle optræden, men jeg må sige, at hr. Kaj Poulsen næsten har det som en læredreng i vores gamle fag, der bliver sendt efter en kørnerprikker. Han ved heller ikke rigtig, hvordan han skal håndtere situationen. Han tør ikke komme tilbage, for så får han måske en overnakken. Han ved godt, at der er en svend, der vil tage gas på ham. Hr. Kaj Poulsen tør ikke tage konsekvensen af alt det, han sagde. Han ålede regeringen igennem, fordi den på mangfoldige områder har medvirket til at skabe den store og stigende arbejdsløshed. Jeg kunne jo tage et eksempel fra hr. Kaj Poulsens hjemby: det store Ålborg Skibsværft, hvor tillidsmanden den anden dag i en stor kronik i et af blade-ne gjorde opmærksom på, at nu måtte der gribes ind, hvis ikke man skulle risikere, at også denne store arbejdsplads efterhånden blev decimeret til noget nærmest nul. Jeg kunne måske også tage en anden arbejdsplads, en fabrik, der laver elementer, og som nu er overtaget af et engelsk firma, hvor de ansatte, godt 200 i tallet, har fået besked på, at produktionen skal fjernes fra Ålborg.

Jeg er meget enig med den radikale ordfører, der sagde, at dette problem må vi desværre beskæftige os med igen og igen. Forklaringen på, at vi må beskæftige os med arbejdsløsheden, er jo, at regeringen ikke har formået at gøre noget ved sagen, og at Socialdemokratiet bruger en hel masse store ord og spørger: Hvad skal vi så gøre? Det, Fælles Kurs har foreslået, duer ikke, det er ikke på den måde, vi skal tackle problemet. Men hvad siger Socialdemokraterne? De er mærkværdigt tavse, for det fingeraftryk på finansloven skal man have dækket ind.

Hvad står der i dagsordenen, som Fælles Kurs har foreslået? Vi peger bl.a. på, at der kunne skabes megen beskæftigelse, hvis der for alvor blev taget fat på boligproblemet. Det er et problem, der er ved at udvikle sig til regulær bolignød. Det er så stort og så omfattende, at Socialdemokratiet slet ikke kan overskue det. Vi har i massevis af arbejdsløse bygningshåndværkere, vi har i tusindvis, for ikke at sige i titusindvis, der vil have en lejlighed. Materialerne til boligbyggeri har vi stort set inden for dørene. Hvis man ikke sætter ind nu, kan vi komme i en situation, hvor det med såkaldt fuld beskæftigelse – for slet ikke at tale om det fata morgana, som CD kunne svinge sig op til, med overbeskæftigelse – faktisk blev dyrere at bygge disse lejligheder. I 1930'erne havde Socialdemokraterne nogle visioner. Det har de ikke mere. Nu er de blevet gamle mænd, men dengang havde de nogle visioner om, at når der var arbejdsløshed, skulle man bl.a. sætte ind med boligbyggeri. Der blev bygget meget i arbejdsløshedsperioderne i 1930'erne, fordi Socialdemokratiet var fornuftigere, end det er i dag.

I den dagsorden, som Fælles Kurs har foreslået, tales der også om nødvendigheden af uddannelse, både akademisk uddannelse og lærlingeuddannelse, som hr. Kaj Poulsen mente var forringet i regeringsperioden. Det er nødvendigt, at vi med fuld kraft sætter ind her med hensyn til både uddannelse af de unge og efteruddannelse af den arbejdskraft, vi har. Hvorfor? Fordi hr. Kaj Poulsen og den borgerlige regering i uskøn forening har sørget for, at vi kom ind i fællesmarkedet, så vi her får arbejdskraftens og kapitalens frie bevægelighed i 1992. Hvis ikke den danske arbejdskraft er rustet til at modstå det tryk, der kommer fra arbejdsmarkedet, de mange, der kommer op og tilbyder deres beskæftigelse, hvis ikke vi i hvert tilfælde kan slå dem på uddannelsen, bliver vi taberne igen. Jo, der er mange gode grunde til at stemme for Fælles Kurs' dagsorden.

Hvad er det så, man i øvrigt kunne sætte i værk? Vi har peget på offentlige beskæftigelsesarbejder, og en af de store klumper er f.eks. Storbæltsbroen, men her har det samme flertal, som jeg pegede på tidligere, gjort det sådan, at man ikke engang ved sådan et stort anlægsarbejde kan sørge for, at det bliver danske arbejdere, der kommer til at udføre det. Her har man EF-regler, der bestemmer, at tilbudene kan